

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 157 τῆς 24ης ΜΑΪΟΥ 1962

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Συμφώνως τῷ Ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος ὁ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφισθεὶς περὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως διὰ τὴν προάσπισιν τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (Κυρωτικὸς) Νόμος τοῦ 1962, τὸ κείμενον τοῦ ὁποῦ ἀκολουθεῖ, ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Ἀριθμὸς 39 τοῦ 1962.

ΝΟΜΟΣ ΕΠΙΚΥΡΩΝ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΑΣΠΙΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ.

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς:—

1. Ὁ παρῶν Νόμος δύναται νὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως διὰ τὴν προάσπισιν τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (Κυρωτικὸς) Νόμος τοῦ 1962. Συνοπτικὸς τίτλος.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προκύπη ἐκ τοῦ κειμένου: Ἑρμηνεία.
«Δημοκρατία» σημαίνει τὴν Δημοκρατίαν τῆς Κύπρου·
«Σύμβασις» σημαίνει τὴν Εὐρωπαϊκὴν Σύμβασιν διὰ τὴν προάσπισιν τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καὶ τῶν Θεμελιωδῶν Ἐλευθεριῶν ἡτις ἐγένετο τὴν 4ην Νοεμβρίου 1950, ὡς καὶ τὸ πρόσθετον Πρωτόκολλον τῆς ἐν λόγω Συμβάσεως ὃ ἐγένετο τὴν 20ην Μαρτίου 1952·
«Υπουργικὸν Συμβούλιον» σημαίνει τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τῆς Δημοκρατίας.

3. Ἡ Σύμβασις, τὸ κείμενον τῆς ὁποίας περιλαμβάνεται εἰς τὸ κάτωθι Παράρτημα, καὶ ἡτις ὑπεγράφη ἐν Παρισίοις τὴν 16ην Δεκεμβρίου 1961, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 1325 ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἡτις ἐδημοσιεύθη ὑπ' ἀρ. Γνωστοποιήσεως 36 εἰς τὸ Παράρτημα Τέταρτον τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 24ης Νοεμβρίου 1961, συμφώνως τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ Ἀρθροῦ 169 τοῦ Συντάγματος τῆς Δημοκρατίας, κυροῦται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου συμφώνως τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ Ἀρθροῦ 169 τοῦ Συντάγματος τῆς Δημοκρατίας. Κύρωσις τῆς Συμβάσεως. Παράρτημα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

(Άρθρον 3)

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΑΣΠΙΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ.

Αι Συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις, Μέλη του Συμβουλίου της Εύρωπης :

Έχουσαι υπ' ὄψιν τὴν Παγκόσμιον Δήλωσιν τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου ἣν διεκήρυξεν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν τὴν 10ην Δεκεμβρίου 1948 :

Έχουσαι υπ' ὄψιν ὅτι ἡ Δήλωσις αὕτη τείνει εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ τὴν παγκόσμιον καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐφαρμογὴν τῶν δικαιωμάτων ἅτινα ἀναφέρονται εἰς αὐτήν :

Έχουσαι υπ' ὄψιν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εύρωπης εἶναι ἡ πραγματοποίησις στενωτέρας ἐνότητος μεταξύ τῶν Μελῶν αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐν τῶν μέσων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου εἶναι ἡ προάσπισις καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν :

Ἐπιβεβαιούσαι τὴν βαθεΐαν αὐτῶν προσηλώσιν εἰς τὰς θεμελιώδεις ταύτας ἐλευθερίας αἰτινες ἀποτελοῦσι αὐτὸ τοῦτο τὸ βᾶθρον τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις στηρίζεται οὐσιαστικῶς ἐπὶ πολιτικοῦ καθεστῶτος ἀληθῶς δημοκρατικοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου, ἐπὶ κοινῆς ἀντιλήψεως καὶ κοινῆς σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου τὰ ὁποῖα διεκδικοῦν :

Ἐχόμεναι τῆς ἀποφάσεως ὅπως, ὡς Κυβερνήσεις Εύρωπαϊκῶν Κρατῶν ἐμπνεόμεναι ὑπὸ κοινῶν ἰδεωδῶν καὶ ἔχουσαι κοινὴν κληρονομίαν πολιτικῶν παραδόσεων καὶ ἰδεωδῶν σεβασμοῦ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἐπικρατεστέρου τοῦ δικαίου, λάβωσι τὰ πρῶτα κατάλληλα μέτρα ὅπως διασφαλίσωσι τὴν συλλογικὴν ἐγγύησιν ὠρισμένων, ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Δήλωσει, δικαιωμάτων.

Συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα :

Άρθρον 1.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναγνωρίζουν, εἰς ὅλα τὰ ἐξαρτώμενα ἐκ τῆς δικαιοδοσίας των πρόσωπα, τὰ καθοριζόμενα εἰς τὸ Πρῶτον Μῆρος τῆς παρούσης Συμβάσεως δικαιώματα καὶ ἐλευθερίας.

ΜΕΡΟΣ I.

Άρθρον 2.

1. Τὸ δικαίωμα ἐκάστου προσώπου εἰς τὴν ζωὴν προστατεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου. Εἰς οὐδένα δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐκ προθέσεως θάνατος, εἰμὴ εἰς ἐκτέλεσιν θανατικῆς ποινῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ δικαστηρίου ἐν περιπτώσει ἀδικήματος τιμωρουμένου ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τῆς ποινῆς ταύτης.

2. Ὁ θάνατος δὲν θεωρεῖται ὡς ἐπιβαλλόμενος κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου τούτου, εἰς ἅς περιπτώσεις θὰ ἐπῆρχετο συνεπεὶα χρήσεως βίας καταστάσεως ἀπολύτως ἀναγκαίας :

(α) διὰ τὴν υπεράσπισιν οἰουδήποτε προσώπου κατὰ παρανόμου βίας,

(β) διὰ τὴν πραγματοποιήσιν νομίμου συλλήψεως ἢ πρὸς παρεμπόδισιν ἀποδράσεως προσώπου νομίμως κρατουμένου,

(γ) διὰ τὴν καταστολήν, συμφώνως τῷ νόμῳ, στάσεως ἢ ἀνταρσίας.

Άρθρον 3.

Οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβληθῇ εἰς βασάνους οὔτε εἰς ποινὰς ἢ μεταχειρίσιν ἀπανθρώπους ἢ ἐξευτελεστικὰς.

Άρθρον 4.

1. Οὐδεὶς δύναται νὰ κρατηθῇ εἰς δουλείαν ἢ εἰλωτείαν.

2. Οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς ἀναγκαστικὴν ἢ ὑποχρεωτικὴν ἐργασίαν.

3. Δέν θεωρεῖται ὡς «ἀναγκαστική ἢ ὑποχρεωτική ἐργασία» ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος ἄρθρου :

- (α) πᾶσα ἐργασία ζητούμενη παρὰ προσώπου κρατουμένου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπὸ ὅρους ἀπολύσεώς του·
- (β) πᾶσα ὑπηρεσία στρατιωτικῆς φύσεως ἢ, εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐχόντων ἀντιρρήσεις συνειδήσεως εἰς τὰς χώρας ὅπου τοῦτο ἀναγνωρίζεται ὡς νόμιμον, πᾶσα ἄλλη ὑπηρεσία εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας·
- (γ) πᾶσα ὑπηρεσία ζητούμενη εἰς περίπτωσιν κρίσεων ἢ θεομηνῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπειλοῦν τὴν ζωὴν ἢ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ συνόλου·
- (δ) πᾶσα ἐργασία ἢ ὑπηρεσία ἀπαρτίζουσα μέρος τῶν τακτικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ πολίτου.

Ἄρθρον 5.

1. Πᾶν πρόσωπον ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ στερηθῆ τῆς ἐλευθερίας του, εἰμὴ εἰς τὰς ἀκλούθους περιπτώσεις καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νόμιμον διαδικασίαν :

- (α) ἔάν κρατῆται κανονικῶς κατόπιν καταδίκης ὑπὸ ἀρμοδίου δικαστηρίου·
- (β) ἔάν ὑπεβλήθῃ εἰς κανονικὴν σύλληψιν ἢ κράτησιν λόγῳ ἀνυποταγῆς εἰς νόμιμον διαταγὴν δικαστηρίου, ἢ εἰς ἐγγύησιν ἐκτελέσεως ὑποχρεώσεως ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ νόμου·
- (γ) ἔάν συνελήφθῃ καὶ κρατῆται ὅπως ὀδηγηθῆ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν περίπτωσιν εὐλόγου ὑπονοίας ὅτι διέπραξεν ἀδίκημα, ἢ ὑπάρχουν λογικὰ δεδομένα πρὸς παραδοχὴν τῆς ἀνάγκης ὅπως οὗτος ἐμποδισθῆ ἀπὸ τοῦ νὰ διαπράξῃ ἀδίκημα ἢ δραπετεύσῃ μετὰ τὴν διάπραξιν τούτου·
- (δ) ἔάν πρόκειται περὶ νομίμου κρατήσεως ἀνηλίκου, ἀποφασισθείσης διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἀνατροφῆς του, ἢ τὴν νόμιμον κράτησιν του ἵνα παραπεμφθῆ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς·
- (ε) ἔάν πρόκειται περὶ νομίμου κρατήσεως ἀτόμων ἐυνομένων νὰ μεταδώσωσι μεταδοτικὴν ἀσθένειαν, φρενοβλαβοῦς, ἀλκοολικοῦ, τοξικομανοῦς ἢ ἀλήτου·
- (στ) ἔάν πρόκειται περὶ νομίμου συλλήψεως ἢ κρατήσεως ἀτόμου ἐπὶ σκοπῷ ὅπως ἐμποδισθῆ ἀπὸ τοῦ νὰ εισέλθῃ παρανόμως ἐν τῇ χώρῃ, ἢ ἐναντίον τοῦ ὁποῖου ἐκκρεμεῖ διαδικασία ἀπελάσεως ἢ ἐκδόσεως.

2. Πᾶν συλληφθὲν πρόσωπον δέον νὰ πληροφορηθῆ κατὰ τὸ δυνατόν συντομώτερον καὶ εἰς γλῶσσαν τὴν ὁποῖαν ἔννοεῖ, τοὺς λόγους τῆς συλλήψεώς του ὡς καὶ πᾶσαν διατυπωμένην ἐναντίον του κατηγορίαν.

3. Πᾶν πρόσωπον συλληφθὲν ἢ κρατηθὲν, ὑπὸ τὰς προβλεπομένας ἐν παραγράφῳ 1 (γ) τοῦ παρόντος ἄρθρου συνθήκας, ὀφείλει νὰ παραπεμφθῆ συντόμως ἐνώπιον δικαστοῦ ἢ ἐτέρου δικαστικοῦ λειτουργοῦ νομίμως ἐντεταλμένου ὅπως ἐκτελεθῇ δικαστικὰ καθήκοντα, ἔχει δὲ τὸ δικαίωμα νὰ δικασθῆ ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας ἢ ἀπολυθῆ κατὰ τὴν διαδικασίαν. Ἡ ἀπόλυσις δύναται νὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ ἐγγύησιν ἐξασφαλίζουσαν τὴν παράστασιν τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν δικάσιμον.

4. Πᾶν πρόσωπον στερούμενον τῆς ἐλευθερίας του συνεπεὶα συλλήψεως ἢ κρατήσεως ἔχει δικαίωμα προσφυγῆς ἐνώπιον δικαστηρίου, ἵνα τοῦτο ἀποφασίσῃ ἐντὸς βραχείας προθεσμίας ἐπὶ τοῦ νομίμου τῆς κρατήσεώς του καὶ διατάξῃ τὴν ἀπόλυσιν του ἐν περιπτώσει παρανόμου κρατήσεως.

5. Πᾶν πρόσωπον θύμα συλλήψεως ἢ κρατήσεως ὑπὸ συνθήκας ἀντιθέτους πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἔχει δικαίωμα ἐπανορθώσεως.

Ἄρθρον 6.

1. Πᾶν πρόσωπον ἔχει δικαίωμα ὅπως ἢ ὑπόθεσις του δικασθῆ δίκαιως, δημοσίᾳ καὶ ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας, ὑπὸ ἀνεξαρτήτου καὶ ἀμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποφασίσῃ εἴτε ἐπὶ τῶν ἀμφισβητήσεων

ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ ἀστικῆς φύσεως, εἴτε ἐπὶ τοῦ βασιμοῦ πάσης ἐναντίον τοῦ κατηγορίας ποινικῆς φύσεως. Ἡ ἀπόφασις δέον νὰ ἐκδοθῆ δημοσίᾳ, ἢ εἴσοδος ὅμως εἰς τὴν αἰθουσαν τῶν συνεδριάσεων δύναται νὰ ἀπαγορευθῆ εἰς τὸν τύπον καὶ τὰ κριόν, καθ' ὅλην ἢ μέρος τῆς διαρκείας τῆς δίκης πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἠθικῆς, τῆς δημοσίας τάξεως ἢ τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας ἐν δημοκρατικῇ κοινωσίᾳ ὅταν τοῦτο ἐνδείκνυται ὑπὸ τῶν συμφερόντων τῶν ἀνηλίκων ἢ τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς τῶν διαδίκων, ἢ ἐν τῷ κρινομένῳ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ὡς ἀπολύτως ἀναγκαίου μέτρω. ὅταν ὑπὸ εἰδικᾶς συνθήκας ἢ δημοσιότης θὰ ἠδύνατο νὰ παραβλάψῃ τὰ συμφέροντα τῆς δικαιοσύνης.

2. Πᾶν πρόσωπον κατηγορούμενον ἐπὶ ἀδικήματι τεκμαίρεται ὅτι εἶναι ἄθῶον μέχρι τῆς νομίμου ἀποδείξεως τῆς ἐνοχῆς του.

3. Εἰδικώτερον, πᾶς κατηγορούμενος ἔχει δικαίωμα:

- (α) ὅπως πληροφορηθῆ, ἐν τῇ βραχυτέρᾳ προθεσίᾳ εἰς γλῶσσαν τὴν ὁποίαν ἐννοεῖ καὶ ἐν λεπτομερείᾳ τὴν φύσιν καὶ τὸν λόγον τῆς ἐναντίον τοῦ κατηγορίας.
- (β) ὅπως διαθέτῃ τὸν χρόνον καὶ τὰς ἀναγκαίας εὐκόλλας πρὸς προετοιμασίαν τῆς υπερασπίσεώς του.
- (γ) ὅπως υπερασπίσῃ ὁ ἴδιος ἑαυτὸν ἢ ἀναθέσῃ τὴν υπεράσπισιν του εἰς συνήγορον τῆς ἐκλογῆς του, ἐν ἣ δὲ περιπτώσει δὲν διαθέτει τὰ μέσα νὰ πληρῶσῃ συνήγορον, νὰ τῷ παρασχεθῆ τοιοῦτος δωρεάν, ὅταν τοῦτο ἐνδείκνυται ὑπὸ τοῦ συμφερόντος τῆς δικαιοσύνης.
- (δ) νὰ ἐξετάσῃ ἢ ζητήσῃ ὅπως ἐξετασθῶσιν οἱ μάρτυρες κατηγορίας καὶ ἐπιτύχῃ τὴν πρόσκλησιν καὶ ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων υπερασπίσεως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους ὡς τῶν μαρτύρων κατηγορίας.
- (ε) νὰ τύχῃ δωρεάν παραστάσεως διερμηνέως, ἐὰν δὲν ἐννοεῖ ἢ δὲν ὁμιλεῖ τὴν χρησιμοποιουμένην εἰς τὸ δικαστήριον γλῶσσαν.

Ἄρθρον 7.

1. Οὐδεὶς δύναται νὰ καταδικασθῆ διὰ πράξιν ἢ παράλειψιν ἢ ὅποια, καθ' ἣν στιγμὴν διεπράχθη, δὲν ἀπετέλει ἀδικήμα συμφώνως πρὸς τὸ ἐθνικὸν ἢ διεθνὲς δίκαιον. Οὔτε καὶ ἐπιβάλλεται βαρυτέρα ποινὴ ἀπὸ ἐκείνην ἢ ὅποια ἐπεβάλλετο κατὰ τὴν στιγμήν τῆς διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος.

2. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν σκοπεῖ νὰ ἐπηρέασῃ τὴν δίκην καὶ τιμωρίαν ἀτόμων ἐνόχων διὰ πράξεις ἢ παραλείψεις αἱ ὁποῖαι καθ' ἣν στιγμὴν διεπράχθησαν, ἦσαν ἐγκληματικαὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀναγνωριζομένας ὑπὸ τῶν πολιτισμένων ἔθνων γενικᾶς ἀρχᾶς δικαίου.

Ἄρθρον 8.

1. Πᾶν πρόσωπον δικαιούται εἰς τὸν σεβασμὸν τῆς ἰδιωτικῆς καὶ οἰκογενειακῆς ζωῆς του, τῆς κατοικίας του καὶ τῆς ἀλληλογραφίας του.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρξῃ ἐπέμβασις δημοσίας ἀρχῆς ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ δικαιώματος τούτου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐπέμβασις αὕτη προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ἀποτελεῖ μέτρον τὸ ὁποῖον, εἰς μίαν δημοκρατικὴν κοινωσίαν, εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν, τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὴν οἰκονομικὴν εὐημερίαν τῆς χώρας, τὴν προάσπισιν τῆς τάξεως καὶ τὴν πρόληψιν ποινικῶν παραβάσεων, τὴν προστασίαν τῆς υγείας ἢ τῆς ἠθικῆς, ἢ τὴν προστασίαν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν ἄλλων.

Ἄρθρον 9.

1. Πᾶν πρόσωπον δικαιούται εἰς τὴν ἐλευθερίαν σκέψεως, συνειδήσεως καὶ θρησκείας, τὸ δίκαιον τοῦτο ἐπάγεται τὴν ἐλευθερίαν ἀλλαγῆς θρησκείας ἢ πεποιθήσεων, ὡς καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐκδηλώσεως τῆς θρησκείας ἢ τῶν πεποιθήσεων μεμονωμένως ἢ συλλογικῶς δημοσίᾳ ἢ κατ' ἴδιαν, διὰ τῆς λατρείας, τῆς παιδείας, καὶ τῆς ἀσκήσεως τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων καὶ τελετουργιῶν.

2. Ἡ ἐλευθερία ἐκδηλώσεως τῆς θρησκείας ἢ τῶν πεποιθήσεων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐτέρων περιορισμῶν πέραν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ἀποτελούντων ἀναγκαῖα μέτρα, ἐν δημοκρατικῇ κοινωνίᾳ, διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὴν προάσπισιν τῆς δημοσίας τάξεως, ὑγείας καὶ ἠθικῆς, ἢ τὴν προάσπισιν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τῶν ἄλλων.

Ἄρθρον 10.

1. Πᾶν πρόσωπον ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐκφράσεως. Τὸ δικαίωμα τοῦτο περιλαμβάνει τὴν ἐλευθερίαν γνώμης ὡς καὶ τὴν ἐλευθερίαν λήψεως ἢ μεταδόσεως πληροφοριῶν ἢ ἰδεῶν, ἀνευ ἐπεμβάσεως δημοσίων ἀρχῶν καὶ ἀσχέτως συνόρων. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν κωλύει τὰ Κράτη ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποβάλλωσι τὰς ἐπιχειρήσεις ραδιοφωνίας, κινηματογράφου ἢ τηλεοράσεως εἰς κανονισμοὺς ἐκδόσεως ἀδειῶν λειτουργίας.

2. Ἡ ἄσκησις τῶν ἐλευθεριῶν τούτων, συνεπαγομένων καθήκοντα καὶ εὐθύνας δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς ὠρισμένας διατυπώσεις, ὅρους, περιορισμοὺς ἢ κυρώσεις, προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ἀποτελούντας ἀναγκαῖα μέτρα, ἐν δημοκρατικῇ κοινωνίᾳ διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα ἢ δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὴν προάσπισιν τῆς τάξεως καὶ πρόληψιν τοῦ ἐγκλήματος, τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας ἢ τῆς ἠθικῆς, τὴν προστασίαν τῆς ὑπολήψεως ἢ τῶν δικαιωμάτων τῶν τρίτων, τὴν παρεμπόδισιν τῆς κοινολογήσεως ἐμπιστευτικῶν πληροφοριῶν ἢ τὴν διασφάλισιν τοῦ κύρους καὶ ἀμεροληψίας τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 11.

1. Πᾶν πρόσωπον ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ συνέρχεσθαι εἰρηνικῶς καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν συνεταιρισμοῦ, συμπεριλαμβανομένου τοῦ δικαιώματος ἰδρύσεως μετ' ἄλλων συνδικάτων καὶ προσχωρήσεως εἰς συνδικάτα ἐπὶ σκοπῶν προασπίσεως τῶν συμφερόντων του.

2. Ἡ ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων τούτων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπαχθῇ εἰς ἐτέρους περιορισμοὺς πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων καὶ ἀποτελούντων ἀναγκαῖα μέτρα, ἐν δημοκρατικῇ κοινωνίᾳ, διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν, τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ἢ τὴν προάσπισιν τῆς τάξεως καὶ πρόληψιν τοῦ ἐγκλήματος, τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας καὶ τῆς ἠθικῆς, ἢ τὴν προστασίαν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τῶν τρίτων. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν ἀπαγορεύει τὴν ἐπιβολὴν νομίμων περιορισμῶν εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων τούτων ὑπὸ μελῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, τῆς ἀστυνομίας ἢ τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 12.

Ἄμα τῇ συμπληρώσει ἡλικίας γάμου, ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ συνέρχωνται εἰς γάμον καὶ ἰδρύωσιν οἰκογένειαν συμφώνως πρὸς τοὺς διέποντας τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐθνικοὺς νόμους.

Ἄρθρον 13.

Πᾶν πρόσωπον τοῦ ὁποῦο τὰ ἀναγνωριζόμενα ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει δικαιώματα καὶ ἐλευθερίαι παρέβιάσθησαν, ἔχει τὸ δικαίωμα πραγματικῆς προσφυγῆς ἐνώπιον ἐθνικῆς ἀρχῆς, ἔστω καὶ ἂν ἡ παραβίασις διεπράχθη ὑπὸ προσώπων ἐνεργούντων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν δημοσίων καθηκόντων των.

Ἄρθρον 14.

Ἡ χρῆσις τῶν ἀναγνωριζομένων ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν δέον νὰ ἐξασφαλισθῇ ἀσχέτως διακρίσεως φύλου, φυλῆς, χρώματος, γλώσσης, θρησκείας, πολιτικῶν ἢ ἄλλων πεποιθήσεων, ἐθνικῆς ἢ κοινωνικῆς προελεύσεως, συμμετοχῆς εἰς ἐθνικὴν μειονότητα, περιουσίας, γεννήσεως ἢ ἄλλης καταστάσεως.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ ἐτέρου δημοσίου κινδύνου ἀπειλοῦντος τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους, ἕκαστον ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος δύναται νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ παράβασιν τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένων ὑποχρεώσεων